

Sygn. akt V KK 466/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **R. M.**

skazanego za czyny art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 grudnia 2022r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na niekorzyść – przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku

z dnia 28 października 2021r., sygn. akt X K 613/21

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Południe w Gdańsku;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 października 2021r., sygn. akt X K 613/21, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku uznał R. M. za winnego tego, że:

- w dniach 23/24 listopada 2020 r., w G., po uprzednim wybiciu przedniej szyby od strony kierowcy w samochodzie marki [...] o nr rej. [...], dokonał zaboru w celu przywłaszczenia saszetki z zawartością pieniędzy w kwocie 200,-zł na szkodę K. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 19.07.2018 r. do 19.07.2019 r. kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Sejnach w sprawie o sygn. akt VI K 5/18 za przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz

- w tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1, po uprzednim wybiciu przedniej szyby od strony pasażera w samochodzie marki [...]1 o nr rej. [...]1, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wzmacniacza z głośnikiem marki [...] o wartości 5.000,-zł, czym działał na szkodę D. R., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 19.07.2018r. do 19.07.2019r. kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Augustowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Sejnach w sprawie o sygn. akt VI K 5/18 za przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Za tak opisane i zakwalifikowane czyny, uznając że zostały one popełnione w ciągu przestępstw określonym w art. 91 § 1 k.k., Sąd, na podstawie art. 279 § 1 k.k., wymierzył skazanemu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto Sąd, na podstawie art. 46 § 1 k.k., zobowiązał R. M. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych określonych kwot, a także orzekł w przedmiocie kosztów postępowania.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 5 listopada 2021 r.

Obecnie kasację od zapadłego w sprawie orzeczenia, na niekorzyść skazanego, złożył Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości skarżący

zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegające na:

- zaniechaniu uwzględnienia i wyjaśnienia istotnych okoliczności dotyczących uprzedniej karalności R. M., wynikających z ujawnionych dowodów w postaci danych o karalności, wskazujących, że wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 października 2013 r. o sygn. akt II K 1468/10 został on skazany za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok objęty został następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 r. o sygn. akt II K 367/15, obejmującym nadto wyrok Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 12 listopada 2012 r. o sygn. akt II K 349/12, skazujący za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, na mocy którego wymierzono skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, której wykonywanie oskarżony zakończył w dniu 31 marca 2017 r., co skutkowało obrazą przepisu prawa materialnego, tj. art. 64 § 2 k.k., poprzez jego niezastosowanie do czynów przypisanych R. M. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 28 października 2021r. o sygn. akt X K 613/21 i niezasadne przyjęcie, iż zostały one popełnione w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., podczas gdy wyjaśnienie wskazanych okoliczności i prawidłowa ocena uprzedniej karalności oskarżonego winna prowadzić do wniosku, że dopuszczając się dwóch przestępstw z art. 279 § 1 k.k. objętych przedmiotowym wyrokiem działał on w warunkach recydywy wielokrotnej określonej w art. 64 § 2 k.k.;

- zaniechaniu uwzględnienia i wyjaśnienia istotnych okoliczności dotyczących rodzaju i wysokości wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przeciwko R. M. podejrzanemu o dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., nadzorowanego przez Prokuratora Rejonowego Gdańsk-Wrzeszcz pod sygn. akt PR 2 Ds. [...], co skutkowało rażącym naruszeniem przepisów art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 i 2 k.p.k., polegającym na bezpodstawnym zasądzeniu od oskarżonego R. M. wydatków w kwocie 1.792,65 zł poniesionych

przez Skarb Państwa w toku innego postępowania przygotowawczego, prowadzonego przeciwko A. N., podejrzanemu o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nadzorowanego przez Prokuratora Rejonowego Gdańsk-Wrzeszcz pod sygn. akt PR 2 Ds. [...], w oparciu o omyłkowo dołączone do akt sprawy PR 2 Ds. [...] zestawienie wydatków sporządzone w sprawie PR2 Ds. [...].

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku i przekazanie sprawy wskazanemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do uchybienia art. 366 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k., które skutkowało następczo naruszeniem przepisów prawa materialnego.

Analiza sytuacji prawnokarnej R. M. w istocie prowadzi do wniosku, że dopuścił się on czynów, zarzuconych mu aktem oskarżenia w sprawie X K 613/21, w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 2 k.k.

Stosownie do treści tego przepisu, jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie i umyślnie jedno z wymienionych w tym przepisie przestępstw (m.in. kradzieży z włamaniem), sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Warunki do ustalenia, że skazany popełnił zarzucone mu czyny w warunkach tzw. multirecydywy, zostały spełnione w związku ze skazaniem R. M. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia

30 października 2013 r., sygn. akt II K 1468/10 za ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczenie to zostało objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015r., sygn. akt II K 367/15, którym objęto również skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Malborku z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt II KK 349/12, za czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 3 lat pozbawienia wolności. Na mocy wyroku łącznego skazanemu wymierzono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, którą wykonywał m.in. w okresie od dnia 12.07.2015 r. do dnia 31.03.2017 r.

Skazany odbywał zatem karę w wymiarze przekraczającym rok, za przestępstwo kradzieży z włamaniem popełnione w warunkach recydywy szczególnej podstawowej, w ciągu 5 lat przed ponownym dokonaniem umyślnych przestępstw kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k. w dacie 23/24 listopada 2020 r., stanowiących przedmiot niniejszego postępowania.

Co prawda do akt prokuratorskich załączono jedynie informację z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpis tylko jednego z wyroków skazujących dotyczących R. M., to jednak już sama analiza danych o karalności mogła wzbudzić podejrzenie, że kwalifikacja prawna czynu zarzuconego w akcie oskarżenia jest nieprawidłowa. Na Sądzie rozpoznającym sprawę ciążył obowiązek zapoznania się z treścią załączonej do akt dokumentacji i powzięcia działań zmierzających do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, tak, aby orzeczenie końcowe oparte było na prawdziwych ustaleniach faktycznych.

Natomiast co do prawidłowości rozstrzygnięcia o kosztach postępowania stwierdzić wypada, że zarzut ten nie ma charakteru kasacyjnego, a kwestia ta i tak będzie musiała stać się przedmiotem osądu w orzeczeniu kończącym sprawę.

Podsumowując uznać należy, że Sąd Rejonowy dopuścił się uchybienia wskazanego w pkt 1 kasacji Prokuratora Generalnego, w sposób rażąco naruszając

przepisy prawa procesowego i materialnego, które niewątpliwie miały wpływ na końcowe rozstrzygnięcie sprawy.

Z uwagi na powyższe, wyrok Sądu Rejonowego należało uchylić i przekazać sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W ponowionym postępowaniu Sąd winien uwzględnić poczynione powyżej uwagi.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.